

Ο ΣΥΡΙΖΑ, το Podemos... Και μετά;

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΡΗΣΤΟΥ

» Εντυπωσιακή πράγματι

η εκτόξευση του νεαρού πολιτικού κινήματος Podemos στην Ισπανία. Στην πρώτη επίσημη εκλογική εμφάνισή του στις ευρωεκλογές του Μαΐου φέτος απέσπασε το 8% των ψήφων, εκλέγοντας πέντε ευρωβουλευτές. Σήμερα, σύμφωνα με την πρόσφατη δημοσκόπηση της El Pais, το νεαρό αυτό κίνημα που γεννήθηκε στις πλατείες της αγανάκτησης των Ισπανών, βρίσκεται πρώτο με 27%, με δεύτερο το Σοσιαλιστικό Κόμμα 26,2%, ενώ το κυβερνών δεξιό Λαϊκό Κόμμα έχει καταβαρθρωθεί στο 20% από το 44% που είχε λάβει στις βουλευτικές εκλογές του 2011! Διαβάζοντας την είδηση, δεν βρήκα αναφορές για το πού βρίσκεται η Αριστερά της Ισπανίας η οποία ακολουθώντας το υπόδειγμα του ΣΥΡΙΖΑ, ενώθηκε δημιουργώντας την Ενωμένη Αριστερά και μάλιστα από περιθωριακή δύναμη στις εκλογές του 2011, έλαβε το 7% των ψήφων. Πολύ καλή εμφάνιση για το νέο ξεκίνημα. Όμως, με την εμφάνιση του Podemos η Ενωμένη Αριστερά άρχισε να φθίνει, στο 4,9% τον Αύγουστο του 2014 και στο 3,8% στην πρόσφατη δημοσκόπηση της El Pais. Αυτό σημαίνει πως το Podemos εκφράζει καλύτερα τον προοδευτικό κόσμο της Ισπανίας και τα στρώματα που σαρώνονται από την κρίση.

ΑΞΙΖΕΙ να σημειώσουμε ότι στην ανάλυση αυτού του εντυπωσιακού αποτελέσματος η ισπανική εφημερίδα εξηγεί: Σχεδόν 42% των ενδυνάμει ψηφοφόρων του Podemos διευκρινίζουν πως κάνουν αυτή την επιλογή επειδή είναι «απογοητευμένοι» από τα άλλα κόμματα, ενώ μόνο 33% θα το ψήφισαν λόγω ιδεολογικών πεποιθήσεων. «Το Podemos τρέφεται από τα λάθη των άλλων», προσθέτει η εφημερίδα, εξηγώντας πως το 54% των ερωτηθέντων θεωρούν

Αν το Podemos καταφέρει να πετύχει τη «βίαιη ωρίμανση», έχει εξαιρετικές προοπτικές, καθώς δεν έχει κληρονομήσει τις... μολύνσεις της παραδοσιακής Αριστεράς

ότι οι προτάσεις του κόμματος αυτού δεν είναι ρεαλιστικές και οι μισοί ότι οι ιδέες του για την έξοδο από την κρίση δεν είναι ξεκάθαρες. Χρήσιμες παρατηρήσεις, που έχουν πολλά κοινά χαρακτηριστικά με τον ΣΥΡΙΖΑ, που βρίσκεται σαφώς σε μεγαλύτερη ετοιμότητα και έχει κάνει σοβαρή προετοιμασία ώστε να ανταποκριθεί στις ευθύνες του. Αν το Podemos καταφέρει να πετύχει τη «βίαιη ωρίμανση», έχει εξαιρετικές προοπτικές, καθώς δεν έχει κληρονομήσει τις... μολύνσεις της παραδοσιακής Αριστεράς σε συνωμοσίες, ίντριγκες, σεχταρισμό και ιδιοκτησιακά σύνδρομα. Το Podemos είναι κίνημα κι αυτό φαίνεται από την εντυπωσιακή αύξηση των μελών του που έχουν ξεπεράσει τις 130.000!

ΠΑΡΑΔΙΠΛΑ, στην Πορτογαλία, είχαμε το αδελφό κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ, το Μπλόκο. Στις εκλογές του 2009, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν στο 4,6%, το Μπλόκο ως νέο σχήμα της Αριστεράς έφτασε σχεδόν το 10% (9,85%), αφήνοντας πίσω στο 7,88% το σχήμα του ΚΚΠ με τους Πρασίνους. Στις βουλευτικές εκλογές του 2011 το Μπλόκο έπεσε στο 5,19%, ενώ στις ευρωεκλογές του 2014 κατέληξε στο 4,93%. Που πήγαν οι απώλειες του; Πήγαν στο σχήμα του ΚΚΠ, το οποίο

στις ευρωεκλογές έφτασε το 13,71%. Τελικά το Μπλόκο δεν κατάφερε να ξεπεράσει τα σύνδρομα δύο εκ των ιδρυτικών ομάδων του, των πρώην μαοϊκών και των τροτσικιστών, δεν είχε και μια ηγετική μορφή τύπου Τσίπρα να παίξει καθοριστικό ρόλο, όπως μου έλεγε το καλοκαίρι μια Πορτογαλίδα συνάδελφος, οπότε δύσκολα μπορεί πλέον να πετύχει την αναβάθμιση.

ΠΑΡΑΔΙΠΛΑ σε μας, είναι η Ιταλία. Η χώρα με το μεγαλύτερο κομμουνιστικό κόμμα στην Ευρώπη επί Μπερλινγκουέρ. Βλέποντας τις πρόσφατες εντυπωσιακές εικόνες από τη Ρώμη, με την τεράστια λαοθάλασσα των διαμαρτυρομένων για τις σαρωτικές αλλαγές του Ρέντζι στις εργασιακές σχέσεις, δεν μπορούσες να μην αναρωτηθείς για το πώς θα μπορέσει ο ιταλικός λαός να βρει σύγχρονη αριστερή πολιτική έκφραση. Ας μείνουμε εδώ, ας αφήσουμε έξω τη Γαλλία, όπου οι ψήφοι διαμαρτυρίας πηγαίνουν κυρίως στη Λεπέν, γιατί η κουβέντα είναι πολύ μεγάλη. Εξάλλου, η Ιταλία ήταν το πρώτο πειραματόζωο των αμερικανικών κέντρων που... χτύπησαν πλασάροντας νέα πρότυπα ζωής και διασκέδασης, διαλύοντας κυριολεκτικά τον πολιτισμό αυτής της χώρας.

ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ σε ό,τι αφορά την Ελλάδα και την Ισπανία είναι σαφώς ελπιδοφόρες με μεγάλες πιθανότητες του ΣΥΡΙΖΑ και του Podemos να καθορίσουν και να επιβάλουν σοβαρές αλλαγές στην ευρωπαϊκή ατζέντα. Αυτό άλλωστε ομολόγησε και ο πρώην ΥΠΕΞ της Γερμανίας επί κυβερνήσεων Σρέντερ, ο Γιόσκα Φίσερ, όταν χαρακτήρισε τον Τσίπρα επικίνδυνο διότι μπορεί να ξεσηκώσει τους λαούς του Νότου σε βάρος της γερμανικής μονοκρατορίας. Όσοι καταλαβαίνουν από πολιτική ας αναλογιστούν τις ευθύνες τους.

dchristou52@gmail.com